

Ozzy Osbourne, Kiss, Judas Priest i Scorpions, protagonistes del cinquè Rock Fest, que espera reunir 70.000 persones a Can Zam

Tres dies de 'heavy'

Guillem Vidal
SANTA COLOMA DE GRAMENET

Després d'haver fet, l'any passat, un salt endavant amb les visites d'Aerosmith, Deep Purple i Alice Cooper, el Rock Fest tornarà a viure tres dies intensos de *hard rock* i *heavy metal* a Santa Coloma de Gramenet. Ozzy Osbourne i Judas Priest (avui), Helloween i Dimmu Borgir (demà) i Kiss i Scorpions (dissabte) són els noms més cridaners de la cinquena edició, tot i que en els més de 60.000 metres quadrats del parc de Can Zam desfilaran més de quaranta bandes, entre les quals també Megadeth, Uriah Heep, Stratovarius, Mojos Escocesos. Els organitzadors esperen reunir, entre els tres dies, 70.000 espectadors.

El retorn català d'Ozzy

El seu estat de forma és una incògnita, però la visita d'Ozzy Osbourne –vocalista de Black Sabbath i un dels rostres més icònics del rock dur– acapara gran part de l'atenció d'aquesta edició, perquè el cantant britànic, que tot just ofereix el seu tercer concert en terres catalanes en cinquanta anys de carrera, no actua a Barcelona des del 1992, quan va presentar *No More Tears* a l'antiga Zeleste. Osbourne s'ha retrobat amb el seu



Richard Ian Faulkner i Rob Halford, de Judas Priest, en un concert dissabte a Madrid ■ EFE

Ozzy, un dels rostres més icònics del rock dur, no actua a Catalunya des del 1992

guitarrista de capçalera, Zakk Wilde, per a una gira que, com la que va compartir amb Black Sabbath fa dos anys, s'anuncia de

comiat. Judas Priest, vells coneguts del Rock Fest, completen l'oferta d'avui, que també inclou noms històrics dels vuitanta (dècada de referència, segons sembla, tant per a la organització com per al públic del Rock Fest), com Dee Snider, bocamoll cantant de Twisted Sister, i els alemanys Accept.

D'una altra banda, previstos per dissabte, Kiss faran a Santa Coloma el cinquè concert català de la seva llarga història, del qual no únicament cal esperar èxits com *I Was Ma-*

de For Loving You i *Rock And Roll All Nite*, sinó també el desplegament habitual de pirotècnia. Gene Simmons, colíder de la banda, ja va assistir al març a Santa Coloma per advertir en la conferència de premsa del festival, acompanyat per l'alcaldeessa, Núria Parlon, que "la farien grossa". Tot i arribar a 45 anys d'història, i a diferència de tants d'altres veterans, Kiss no asseguren estar immersos en una "gira de comiat".

El Rock Fest tornarà a tenir dos macroescenaris

units entre si, que tenen una superfície de 2.600 metres quadrats i una longitud frontal de 120 metres, xifra que el converteix en l'escenari més gran que s'instal·la en un festival a tot l'Estat. El Rock Fest tindrà també àrees de restauració i zones de signatura d'autògrafs, i també un tercer escenari, el Carpa Rock Tent, en què es faran activitats paral·leles com ara karaokes i sessions de discjòqueis, que posaran el punt final a cada dia de festival. ■

EDITORIAL Xavier Cambra, nou president d'Enciclopèdia

L'empresari Xavier Cambra (Barcelona, 1963) és el nou president de la Fundació Enciclopèdia Catalana i assumeix el càrrec després del decés, el gener passat, d'Antoni Subirà. L'acompanyarà en la direcció del grup d'empreses de la fundació el gestor cultural Joan Abellà (El Pont d'Armentera, 1971), que ha estat designat director general, el qual prendrà el relleu a Albert Pèlach, que ha dirigit l'entitat els darrers 14 anys. ■ REDACCIÓ

OBITUARI Mor a 85 anys el pintor Víctor Pérez Pallarés

El pintor Víctor Pérez Pallarés, un dels principals representants de la pintura avantguardista durant la postguerra i especialista en conjunts pictòrics murals i tècniques de gravat, va morir ahir. Va néixer a Lleida el 1933, va estudiar belles arts i es va traslladar a Barcelona i després a París. Va ser membre del Grup Cogul, amb artistes com Ernest Ibáñez, Albert Vives, Àngel Jové i Jaume Minguell. ■ EFE

ART L'Ajuntament de Hull salvarà un grafit de Banksy

L'Ajuntament de la localitat de Hull, al centre d'Anglaterra, que va ser ciutat de la cultura britànica el 2017, ha decidit conservar una obra de Banksy, *Draw the raised bridge*, que actualment és en un pont llevadís que ha de ser desmuntat per perill d'ensorrament. Es vol retirar i preservar el grafit fins que no es pugui traslladar a un espai proper on és ara, mantenint el context artístic original. ■ EFE

Críticateatre

Jordi Bordes

Teatre vital en majúscules

Una gossa en un descampat

Autora: Clàudia Cedó
Director: Sergi Belbel
Dimecres, 27 de juny (fins al 29 de juliol) a la Sala Beckett

L'autora Clàudia Cedó retrata, novament, un retall de vida amagat. Mira el món des d'un mirador privilegiat.

Ara, la que decideix situar-se en un descampat és una jove amb empenta, amb ganes de ser mare i que ha d'assumir allò tan ingrat de la vida de "les coses van com van". El preciós quadre final, oníric, que redimeix, indica que en aprendre d'aquestes doloroses renúncies hi ha la Vida en majúscules.

Cedó ha necessitat un punt de lirisme brut per expressar el buit del seu ventre. Ha trobat un cert consol distanciant-se d'un fet personal molt íntim que, en compartir-lo a través de l'escena, ha esdevingut catàrtic. Ha situat la trama en un espai ambigu com acostuma a fer en els seus muntatges. Hi ha in-

corporat unes imatges poètiques d'aparent lletjor que aconsegueix embellir amb una mirada ferma a la seva ombra.

Sergi Belbel ha tornat a dirigir un autor ben jove, després de l'aventura amb roc Esquius (*Sàpiens*, a la Flyhard). Disposa el públic a quatre bandes, un espai més obert. El joc escènic

és metateatral perquè s'encavalquen els espais, i es fa broma dels actors que interpreten molts personatges diferents. Xavi Ricart, Queralt Casasayas i Anna Barrachina fan un desplegament divertit, dinàmic i precís de cada minipersonatge. Pep Ambrós és un company enamorat i preocupat per Júlia i que

mira d'apropar-s'hi. I el duet Vicky Luengo/María Rodríguez permet analitzar amb bisturí els moments de tensió, des que entren a l'hospital amb unes contraccions als cinc mesos, a quan surten havent parit un nen que no pot plorar. El seu descampat és el lloc on desgranen les pors i els records. ■